

ΕΤΟΣ 61ov

20 Ιανουαρίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (3112)

Η ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΝΕΚΡΩΣΗ ΚΑΙ Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΖΩΗ

Ἡ κατά Χριστόν ζωὴ δὲν εἶναι δεδομένη ἀλλὰ κατακτᾶται μὲ τὴν πίστη. Καί ἡ πίστη δὲν ἐνεργεῖ χωρὶς θεοῦ φωτισμό. Ἀμφότερες προϋποθέτουν ἀγώνα καὶ διάκριση. Διάκριση γιὰ τὸ πῶς φωτίζεται ἡ πίστη. Καί ἀγώνα πού ὀδηγεῖ στὴ νέκρωση τοῦ κοσμικοῦ τρόπου ζωῆς. Γι' αὐτὲς τίς ἀλήθειες μᾶς μιλάει σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ὁ τρόπος τοῦ θεοῦ φωτισμοῦ

Τὸ φῶς τῆς πίστεως φωτίζει τὴν ψυχὴ μὲ δύο τρόπους: Κατ' ἀρχάς, μὲ τὴν ἀποκάλυψη ἐκείνων τῶν θείων καὶ σωτήριων νοημάτων πού μᾶς ὀδηγοῦν στὴ γνῶση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ· καὶ δεύτερον, μὲ τὸ φωτισμὸ τῆς παρουσίας τοῦ Ἰδιοῦ τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὑποστατικὸ φωτισμὸ. Αὐτὸ διακρίνει ὁ Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς στὰ λόγια τοῦ ἁπ. Παύλου: «Ὁ Θεός... πού ἔλαμψε μέσα στὶς καρδιές μας καὶ μᾶς φώτισε νά γνωρίσουμε τὴ δόξα Του στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β' Κορ. 4,6). Μὲ τὸ φῶς τῆς πίστεως δὲν ἀντλοῦμε μόνο πνευματικὰ νοήματα γιὰ τὸν Θεό, ἀλλὰ καὶ δεχόμαστε τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Ἰδιοῦ τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ φῶς τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστός, ὡς πνευματικὸς ἥλιος, γράφει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, καταλαμβάνει μὲ θεῖο φῶς καὶ φωτίζει συνεχῶς καὶ ἀδιάκοπα τὴν ψυχὴ τῶν ἀξίων τῆς πίστεως τόσο ὥστε νά τοὺς καθιστᾶ καὶ αὐτοὺς ἄλλοις ἐτερόφωτους πνευματικούς ἥλιους. Καὶ μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ φῶς νά τοὺς ὀδηγεῖ στὸ φῶς τῆς γνῶσης τοῦ Θεοῦ Πατέρα. Γιατί Ἐκεῖνος πού φωτίζεται καὶ βλέπει τὴ θεότητα τοῦ Χριστοῦ φωτίζεται καὶ βλέπει καὶ τὴ θεότητα τοῦ Πατέρα, καθὼς «ὁ ἑωρακὴς ἐμὲ ἑώρακε τὸν Πατέρα» (Ἰω. 14,9)· δηλαδή, τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ὀδηγεῖ στὴν κατανόηση τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ Πατρός. Καὶ καθρεφτίζονται μέσα στὴ χάρη καὶ τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ ἀναπαύεται στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔχουμε τὸν πλήρη φωτισμὸ τῶν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. δ' 6-15)

Ἡ φανέρωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπει, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἄει γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδίδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

τριῶν θείων προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος μέσα στοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸς ὁ φωτισμὸς εἶναι ὁ θησαυρὸς τῆς πίστεως μας.

Ἡ διατήρηση τοῦ θησαυροῦ τῆς πίστεως

Γιὰ νὰ διατηρηθεῖ αὐτὸς ὁ θεῖος φωτισμὸς τῆς γνώσεως τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ μέσα στοῦ εὐπαθὲς καὶ θνητοῦ σώματος μας καὶ στὴν εὐαίσθητη καὶ εὐερέθιστη ψυχὴ μας χρειάζεται νὰ ζήσουμε τὴν ἐμπειρία τῆς κατὰ Χριστὸν νέκρωσης. Τί σημαίνει αὐτό;

Ὁ Ἀπόστολος μᾶς δίνει τὰ παραδείγματα ἀπὸ τὴ δική του ἀποστολικὴ ζωὴ καὶ διαγωγή: α. Οἱ θλίψεις τῆς ζωῆς, ἐνῶ κατὰ τὸ ἀνθρώπινο φρόνημα μᾶς πικραίνουν, δηλητηριάζουν τὸν ψυχικὸ μας κόσμον, ὅμως ἂν διατηροῦμε μὲ τὴ δύναμιν τῆς πίστεως ἀκέραια τὴν ἐλπίδα μας στὸν Θεό, οἱ θλίψεις δὲν μᾶς καταβάλλουν. Ὑπερισχύει ἡ κατὰ Θεὸν ὑπομονὴ πού ἀποβλέπει σὲ αἴσιο κατὰ Θεὸν τέλος, ὅπως τὸ παράδειγμα τῆς ὑπομονῆς τοῦ Ἰωβ. β. Ἄν βρεθοῦμε σὲ ἀδιέξοδες καταστάσεις νὰ μὴν μᾶς καταλαμβάνει ὁ πανικός ὥστε μὲ τὴν προσευχὴ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ὑποδεικνύει ἀσφαλεῖς διεξόδους. γ. Ἄν ὑποστοῦμε διωγμούς ἐπειδὴ θελήσαμε νὰ ζήσουμε μὲ εὐσέβεια, ὁ Θεὸς δὲν θὰ μᾶς ἐγκαταλίψει, ἀλλὰ θὰ γίνῃ ὑπερασπιστὴς καὶ βοηθός μας. δ. Καὶ ἂν στὴ διάρκεια τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα νιώσουμε ὅτι πληγίζουμε ἀπὸ τὰ κύματα τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσκολιῶν τῆς ζωῆς αὐτῆς, ὁ Θεὸς θὰ τείνει «χεῖρα θείας βοήθειας» καὶ θὰ μᾶς ἀνορθώσει μὲ θαυμαστὸ τρόπο, πού ἐμεῖς δὲν μπορούμε νὰ συλληθούμε.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός πού εἶπε νά λάμψη φῶς ἀπό τό σκοτάδι, αὐτός ἔλαμψε μέσα μας, διὰ νά φέρῃ εἰς φῶς τὴν γνώσιν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δέ τὸν θησαυρόν αὐτόν μέσα σέ πλῆνα σκεύη, διὰ νά φανῆ ὅτι τέτοια ὑπερβολικὴ δύναμις εἶναι τοῦ Θεοῦ καὶ δέν προέρχεται ἀπὸ μᾶς. Πιεζόμεθα μὲ κάθε τρόπον, ἀλλὰ δέν φθάνομεν σέ ἀδιέξοδον, εὐρισκόμεθα σέ ἀμυχανίαν ἀλλ' ὄχι σέ ἀπελπισίαν, διωκόμεθα ἀλλὰ δέν ἐγκαταλείπομεθα, καταβαλλόμεθα ἀλλὰ δέν χανόμεθα. Πάντοτε φέρομεν εἰς τό σῶμά μας τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ νά φανερωθῆ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τό σῶμά μας. Διότι ἐνῶ ζῶμεν, παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς θάνατον χάριν τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νά φανερωθῆ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τό θνητόν μας σῶμα. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος συντελεῖται σ' ἐμᾶς, ἀλλ' ἡ ζωὴ σ' ἐσᾶς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχομεν τό ἴδιο πνεῦμα τῆς πίστεως σύμφωνα πρὸς ὅ,τι εἶναι γραμμένον, «ἐπίστεψα καὶ διὰ τοῦτο ἐμίλησα», καὶ ἐμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ μιλάμε, διότι γνωρίζομεν ὅτι ἐκεῖνος πού ἀνέστησε τὸν Κύριον Ἰησοῦν θά ἀναστήσῃ καὶ ἐμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ θά μᾶς στήσῃ μαζί μ' ἐσᾶς ἐνώπιόν του. Ὅλα γίνονται πρὸς χάριν σας, ὥστε καθὼς ἡ χάρις ἐπεκτείνεται εἰς περισσοτέρους, νά προκαλέσῃ πλουσίαν τὴν εὐχαριστίαν πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Μέ ἄλλα λόγια ἐνῶ ἔχομε τὴν ἐπιλογή νά ἀντιδράσουμε ὅπως ἕνας φυσικός ἄνθρωπος καὶ στίς θλίψεις νά ἀντιτάξουμε θυμὸ καὶ ὀργή, στὰ ἀδιέξοδα ἀπεγνωσμένες ἀντιδράσεις καὶ στίς δυσκολίες καὶ ἀναποδιές ἥττοπάθεια καὶ δειλία, ἐμεῖς ἐπιλέγουμε τὸν κατὰ Χριστό τρόπο ἀντιμετώπισης. Ἐπειδὴ δέν θέλομε νά χάσουμε τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, νεκρώνουμε τίς ἐμπαθεῖς φυσικὲς ἀντιδράσεις μας πρὸς χάριν Ἐκείνου. Καὶ Ἐκεῖνος βλέποντας τὴν ἀφοσίωσή μας καὶ τίς θυσίες μας ἐπειδὴ πιστεύομε καὶ ἐλπίζομε σ' Αὐτόν, μᾶς ἀνταμείβει μὲ τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ. Μᾶς φανερώνει τὸν πλοῦτον τῆς χάριτός Του, τῆς γνώσης καὶ τῆς σοφίας Του καὶ μᾶς ἀξιώνει νά ζήσουμε τὴν ἐμπειρία τῆς κατὰ Χριστόν ζωῆς, πού εἶναι στὴν οὐσία ζωὴ ἐκ νεκρῶν, Ἀνάσταση.

Τί θά ἐπιλέξουμε

Μετά ἀπὸ αὐτές τίς διαπιστώσεις καλοῦμαστε στὸν κόσμον πού ζοῦμε νά κάνομε τίς σωστές ἐπιλογές ὡς πιστοὶ χριστιανοὶ καὶ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Θέλομε νά αὐξήσουμε καὶ νά ἐπιβεβαιώσουμε τίς αἰώνιες ἀξίες πού περιέχει ἡ κατὰ Χριστόν πίστις μας; Τότε ὀφείλομε νά μιμηθοῦμε τὸν ἄπ. Παῦλον ἅπλῃ κι ὅλους τοὺς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὅποιοι νέκρωσαν τὰ ἐφάρματα πάθη, ὑπακούοντας στὴ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἄφησαν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ νά καλλιεργῆσει μέσα τους τὸν Χριστό. Γνώρισαν μέσα τους τό

20 Ἰανουαρίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΩΝ 10 ΛΕΙΠΡΩΝ)
Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτις.
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ΄ 12-19.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ἰανουαρίου, ΙΕ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ΄ 26-π΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.

θαῦμα τῆς ἀνάπλησας, ἔνωσαν νά πληονάζει ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ ὥστε νά αὐξηθεῖ μέσα τους καί τό αἶσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης καί εὐχαριστίας πρὸς τόν Θεό τοῦ ἐλέους καί τῶν οἰκτιρμῶν, τόν Θεό τῆς σοφίας καί τῆς γνώσης, τόν Θεό πού φώτισε μέσα στό σκοτάδι τῆς ἀγνωσίας τῆς ψυχῆς τους τό φῶς τῆς πίστεως καί τοὺς ὁδήγησε στόν ἁγιασμό καί τή θέωσή τους.

Ἄν πάλι ἐπιλέξουμε τίς ἀπαιτήσεις τοῦ παιδιοῦ ἀνθρώπου καί ἀφήσουμε τήν ἐμπαθή φύση μας νά μᾶς κατευθύνει, θά ἀντιμετωπίσουμε τοὺς ἀδυσώπητους νόμους τῆς φύσης καί τίς συνέπειες κάθε ἁμαρτίας. Οἱ θλίψεις τῆς ζωῆς, οἱ πειρασμοί καί οἱ δοκιμασίες θά μᾶς καταβάλλουν, θά μᾶς ἀπογοτεύσουν καί δέν θά ἔχουμε στήριγμα. Ἐντί δηλαδή νά νεκρώσουμε τά πάθη μας γιά νά ζήσει ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ μέσα μας, θά νεκρώσουμε τήν ψυχὴ μας καί θά γευθοῦμε τήν πικρία τοῦ πνευματικοῦ θανάτου ἀλλήλα καί τοῦ φυσικοῦ θανάτου χωρίς ἐλπίδα Ἀναστάσεως.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

(σχήμα 8,5X12 ἑκατ., σελ. 104)

Μέ τήν προσευχή εὐχαριστοῦμε, δοξολογοῦμε, παρακαλοῦμε καί ἱκετεύουμε τόν Δημιουργό μας. Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος μετέχει τοῦ Θεοῦ καί ἡ καθημερινή μας ζωὴ ἐξαγιαζεται. Κυκλοφορεῖ ἀπ' τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ἐπί τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---